

Jimmy: (jásá): Vítězství! Vítězství tomu statečnému mladíkovi!
(*J. M. Synge: Hrdina Západu — přel. K. Mušek*)

Jimmy: Můžou někoho pověsit za to, co o sobě říká? Jeho tátu teď už jistě žerou červi.

Vdova Quinová (křičí): Koukejte, jak „veme“ tu ohradu! Tomu se už říká „jízda“!

Philly (zaujatě pozoruje dostihy): Hele! Hele! Tlačí se na něj!

Jimmy: Co bych se koukal, stejně vyhraje.

Philly: Nech si ty prorocství, Jimmy.

Quinová (křičí): Viděli jste, jak skočil tu překážku? To je, pane!

Jimmy (fandí): No, no, přidej, kluku!

(*Přel. Vl. Čejchan*)

Zastírání volní intenzity dialogu je zvláště časté u Čechova. Ve Strýčkovi Váňovi dává Soňa chůvě rozkazy zpravidla nepřímou, podmínovacím způsobem; z českých překladatelů zachoval tento rys teprve Fikar:

Sonja: Ty by ložilas, ňaněčka. Už je pozdno!

Sonja: Lehni si už, ňaněčko. Je už pozdě.

(*B. Prusík*)

Soňa: Jdi si lehnout, ňaničko. Už je pozdě.

(*Papáček*)

Soňa: Křepeličko, kdyby sis raději lehla, takových hodin.

(*L. Fikar*)

Jelena drží přezíravě Astrova od těla tím, že neurčitě naznačuje, že už cosi slyšela o jeho lásce k lesům; rozhodně se přímo neodvolává na nějaký dřívější hovor s Astrovem, jak by vyplývalo z českého překladu:

Jelena: Mně už govorili, čo vy očeň ljubitě lesa. Koněčno, možno přiněsti bolšuju polzu, no razve eto ně mešajet vašemu nastojaščemu prizvaniju? Ved' vy doktor.

Jelena: Vzpomínám si, že jste mi kdysi vyprávěl, jak rád máte lesy. Ano, může to být záliba krásná a snad nese i pěkný užitek. Ale nepřekáží to vašemu pravému povolání? Jste přece lékař.